

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax :+0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR.241/27.08.2010
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. "X" S.R.L. IAȘI
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului
Iași sub nr.....

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul aceleași instituții cu privire la contestația formulată de S.C. "X" S.R.L. cu sediul în Iași, nr....., bl....., sc.... et....., ap....., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr. J22-1063-2001, cod unic de înregistrare RO, prin adresa nr.din 09.07.2010, înregistrată la instituția noastră sub nr.

Contestația este formulată de împotriva Deciziei de impunere nr.privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de control nr....., emise în baza Raportului de inspecție fiscală generală nr.

Suma contestată este în valoare totală de S lei și reprezintă:

S lei - impozit pe veniturile microîntreprinderilor;

S lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe
veniturile microîntreprinderilor;

S lei - impozit pe profit;

S lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe
profit.

Contestația este semnată de către dl. Corozal Cristinel Daniel, administratorul societății, și poartă amprenta ștampilei acesteia, în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, în data de 03.06.2010, cu adresa nr., prin semnarea și ștampilarea acesteia de către dl., administratorul societății și, data depunerii contestației, 02.07.2010, aceasta fiind înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr.....

Contestația este însoțită de Referatul nr.AIF/13466 din 09.07.2010 privind propunerea de soluționare a contestației, semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care propune respingerea în totalitate a contestației formulate de S.C. "X" S.R.L. IAȘI, ca neîntemeiată și menținerea Deciziei de impunere nr.....din 23.04.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. "X" S.R.L. IAȘI contestă parțial Decizia de impunere nr.din 23.04.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală generală nr.....din 23.04.2010, motivând în susținerea contestației următoarele:

1. Referitor la impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, solicită reducerea impozitului stabilit de către organele de inspecție fiscală cu suma de S lei, deoarece, așa cum au constatat și organele de inspecție fiscală, societatea a înregistrat în evidența contabilă suma de S lei, iar obligația legală de plată este în sumă de S lei, adică cu S lei mai mult decât a înregistrat și achitat societatea.

Consideră că fără nici o bază legală, organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de plată în sumă de S lei, care în fapt reprezintă diferența de impozit nedeclarată, deoarece diferența de impozit datorat nu se calculează în comparație cu suma declarată, ci în comparație cu suma înregistrată și achitată de către societate.

Pe cale de consecință, contestă și majorările de întârziere în sumă de S lei aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei, solicitând reducerea acestora de la suma de S lei calculată pentru debitul în sumă de S lei la suma de S lei aferentă debitului în sumă de S lei.

De asemenea, societatea solicită și nemodificarea bazei de impunere, deoarece, așa cum rezultă din Raportul de inspecție fiscală generală nr.din 23.04.2010, baza de impunere nu s-a modificat, aceasta fiind în sumă de S lei, în fapt fiind vorba doar de un calcul eronat al impozitului datorat.

2. Referitor la impozitul pe profit, societatea contestă parțial impozitul pe profit stabilit suplimentar, respectiv suma de S lei, motivând că, deși în mod real, organele de inspecție fiscală au constatat că rulajele debitoare ale conturilor 378, 4428 și 607 nu sunt corelate cu rulajul creditor al contului 707 și al contului 371, acestea ignoră influența acestor necorelări asupra calculului cotei de adaos comercial, motiv pentru care introduce distorsiuni majore și ajunge la calcule eronate și concluzii viciate. Astfel, consideră că adaosurile comerciale calculate de către organele de inspecție fiscală pentru anii 2006 - 2009 sunt eronate deoarece formula de calcul a coeficientului de adaos comercial aplicată nu este cea mai potrivită în cazul societății.

Totodată susține faptul că este deductibilă fiscal la calculul impozitului pe profit aferent anului 2007 suma de S lei reprezentând cheltuieli de deplasare.

Urmare refacerii evidenței contabile pentru perioada supusă verificării, utilizând formula de calcul a coeficientului de adaos comercial prezentată în cadrul art.130 alin.(4) din Ordinului ministrului finanțelor publice nr.1752/2005, societatea susține că au rezultat obligații de plată privind impozitul pe profit mai mici decât cele stabilite de către organele de inspecție fiscală, respectiv:

- pentru anul 2006 - S lei;
- pentru anul 2007 - S lei;
- pentru anul 2008 -S lei;

- pentru anul 2006 –S lei,
diferențe care au generat și majorări de întârziere calculate în plus, de 89.348 lei.

Totodată, societatea solicită anularea Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.....din 23.04.2010.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală, urmarea inspecției fiscale generale efectuate la S.C. "X" S.R.L. IAȘI, au constatat următoarele:

1. Referitor la impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, societatea a înregistrat și a achitat suma de S lei, dar a declarat la organul fiscal teritorial obligația de plată a sumei de S lei.

Prin Decizia de impunere nr.din 23.04.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală generală nr. din 23.04.2010, au stabilit suplimentar în sarcina societății obligația de plată reprezentând impozitul pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei și majorările de întârziere aferente în sumă de S lei.

2. Referitor la impozitul pe profit, organele de inspecție fiscală au stabilit prin Decizia de impunere nr.din 23.04.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală generală nr.din 23.04.2010 diferența de impozit pe profit în sumă totală de S lei rezultată urmarea constatării următoarelor cheltuieli nedeductibile din punct de vedere fiscal în perioada supusă verificării, 2006 - 2009:

- suma de S lei reprezentând cheltuieli de deplasare efectuate de către administratorul societății, circuit România - Monte Carlo, fără a demonstra scopul și utilitatea acestora pentru societate;

- suma de S lei reprezentând costul mărfurilor vândute înregistrat ca urmare a aplicării în mod eronat a unei formule de calcul a coeficientului de adaos comercial, precum și înregistrări contabile efectuate prin articole contabile de tipul: 378 "Diferențe de preț la marfuri" = 117 "Rezultatul reportat" sau 607 "Cheltuieli privind mărfurile" = 117 "Rezultatul reportat", pentru reglarea soldurilor finale aferente stocului de marfă. Astfel, rulajele debitoare ale conturilor 378 "Diferențe de preț la marfuri", 4428 "TVA neexigibilă" și 607 "Cheltuieli privind mărfurile" nu sunt corelate cu rulajul creditor al contului 707 "Venituri din vânzarea mărfurilor" și nici cu rulajul creditor al contului 371 "Marfuri".

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

1. Referitor la impozitul pe veniturile microîntreprinderilor:

a) Referitor la suma de S lei reprezentând diferența de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, cauza supusă soluționării este dacă, legal, organele de inspecție fiscală au stabilit ca obligație de plată suma de 1.905 lei, în condițiile în care societatea susține că datorează suma de 613 lei reprezentând diferența dintre obligația de plată stabilită ca sumă totală datorată pentru anul 2005, de S lei și obligația de plată înregistrată în evidența contabilă, de S lei.

În fapt, organele de inspecție fiscală au consemnat în Raportul de inspecție fiscală generală nr.că pentru anul 2005 S.C. "X" S.R.L. IAȘI datorează impozitul pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei, iar societatea a calculat și a înregistrat în evidența contabilă ca obligație de plată impozitul pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei, aferent bazei impozabile în sumă de S, dar a declarat la organul fiscal teritorial ca obligație de plată suma totală de S lei.

Societatea contestă suma de S lei reprezentând diferența de impozit pe veniturile microîntreprinderilor dintre suma stabilită ca datorată de S lei și suma declarată de S lei, considerând că organele de inspecție fiscală trebuiau să stabilească diferența față de obligația înregistrată în evidența contabilă și nu față de suma declarată, respectiv de S lei (S lei - S lei).

În drept, potrivit prevederilor art. 94 alin.(3) lit.e) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

„Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

[...]

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale; [...].”

Se reține faptul că societatea contestatoare a calculat eronat impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, în condițiile în care, aplicând

cota de impozit de 3% potrivit prevederilor art.107 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru anul 2005, care dispune: „Cota de impozit pe veniturile microîntreprinderilor este de 3%.”, asupra veniturilor totale în sumă de S lei înregistrate, rezultă că obligația de plată este în suma totală de S lei și nu suma stabilită de către aceasta de S lei.

Totodată, se reține faptul că societatea a declarat la organul fiscal teritorial, respectiv Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Iași, prin Declarațiile privind obligațiile de plată la bugetul consolidat al statului, cod 100, suma totală de S lei reprezentând impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, această sumă fiind aferentă unei baze de impozitare în sumă de S lei.

Potrivit prevederilor legale redată mai sus, pentru a se corela obligațiile fiscale înregistrate în evidența contabilă cu cele din evidența organului fiscal teritorial, organele de inspecție fiscală vor stabili diferențe în plus sau în minus față de obligațiile fiscale declarate de către contribuabilul verificat.

Având în vedere faptul că societatea a evidențiat în bilanțul de verificare încheiată la data de 31.12.2005 impozitul pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S, dar a declarat la organul fiscal teritorial suma de S lei, rezultă că, legal, organele de inspecție fiscală au stabilit prin Decizia de impunere nr.din 23.04.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală generală nr.din 23.04.2010, diferența de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, în sumă de S lei, aferentă unei baze de impozitare în sumă de S lei, stabilită ca diferență între suma legal datorată, de S lei, față de suma declarată până la data începerii inspecției fiscale, de S lei, diferență din care societatea contestă suma de S lei.

Ca urmare, se va respinge contestația pentru diferența de impozit pe veniturile microîntreprinderilor nedeclarată, în sumă de S lei, ca neîntemeiată.

b) Referitor la majorările de întârziere în sumă de S lei aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează majorările de întârziere, în condițiile în care datorează diferența de impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei.

În fapt, așa cum s-a prezentat la pct.III.1.a) din prezenta decizie, s-a reținut ca obligație de plată în sarcina societății suma contestată de S lei reprezentând impozitul pe veniturile microîntreprinderilor.

Societatea susține că a achitat în întregime obligația de plată privind impozitul pe veniturile microîntreprinderilor înregistrată în evidența contabilă, de S lei.

În drept, potrivit prevederilor art. 119 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

„Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”,

iar potrivit prevederilor art.120 din același act normativ,

„(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

[...]

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.

[...]

Având în vedere prevederile legale redate mai sus, se reține faptul că pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

Din documentele depuse în copie la dosarul cauzei (ordine de plată și chitanțe precum și din fișa sintetică emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Iași), rezultă că plățile efectuate de societate în contul impozitului pe veniturile microîntreprinderilor sunt în sumă totală de S lei.

Ca urmare, având în vedere faptul că societatea nu a făcut dovada plății sumei evidențiate în contabilitate de S lei așa cum susține în contestație, ci a efectuat plățile la nivelul sumei totale declarate, de S lei, rezultă că pentru debitul stabilit suplimentar în sumă de S lei, societatea datorează majorările de întârziere aferente, în sumă de S lei, fapt pentru

care se respinge contestația și pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată.

2. Referitor la impozitul pe profit în sumă totală de S lei, cauza supusă soluționării este dacă, legal, organele de inspecție fiscală au stabilit această obligație de plată în sarcina societății, în condițiile în care societatea susține că diferența de impozit stabilită de către organele de inspecție fiscală are la bază balanțe de verificare în cadrul cărora rulajele conturilor și corelațiile dintre acestea erau denaturate, iar cheltuielile de deplasare au fost efectuate în interesul firmei.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că, în perioada 01.01.2006 - 31.12.2009, S.C. "X" S.R.L. IAȘI a procedat eronat la determinarea adaosului comercial stabilit la descărcarea gestiunii cu mărfurile vândute în cadrul activității de baruri, precum și faptul că societatea a înregistrat în anul 2007 pe cheltuieli suma de S lei, în contul 625 „Cheltuieli cu deplasări, detașări și transferuri”, reprezentând cheltuieli de deplasare efectuate de către administratorul societății în străinătate, circuit România – Monte Carlo, fără a se demonstra scopul și utilitatea acestora în interesul societății.

Totodată, au constatat că societatea a efectuat înregistrări contabile de reglare de tipul: 378 “Diferențe de preț la mărfuri” = 117 “Rezultatul reportat” sau 607 “Cheltuieli privind mărfurile” = 117 “Rezultatul reportat”, pentru reglarea soldurilor finale aferente stocului de marfă, fără a deține documente care să justifice respectivele înregistrări. Astfel, rulajele debitoare ale conturilor 378 “Diferențe de preț la mărfuri”, 4428 “TVA neexigibilă” și 607 “Cheltuieli privind mărfurile” nu sunt corelate cu rulajul creditor al contului 707 “Venituri din vânzarea mărfurilor” și nici cu rulajul creditor al contului 371 “Mărfuri”, fapt care a influențat rezultatul contabil al perioadei verificate.

Organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea descărcării de gestiune și, în consecință, la recalcularea impozitului pe profit datorat de societate, stabilind la finele fiecărui an, comparativ cu sumele declarate de societate prin Declarația privind impozitul pe profit, cod 101, următoarele diferențe:

- pentru anul 2006 – S lei, urmarea înregistrării eronate în costul mărfurilor a sumei de S lei;

- pentru anul 2007 – S lei, urmarea înregistrării eronate în costul mărfurilor a sumei de S lei și a cheltuielilor cu deplasările în sumă de S lei;

- pentru anul 2008 – S lei, urmarea înregistrării eronate în costul mărfurilor a sumei de S lei;
- pentru anul 2006 – 274.216 lei, urmarea înregistrării eronate în costul mărfurilor a sumei de S lei.

Societatea susține faptul că, deși, organele de inspecție fiscală au constatat, că rulajele debitoare ale conturilor 378 "Diferențe de preț la mărfuri", 4428 "TVA neexigibilă" și 607 "Cheltuieli privind mărfurile" nu sunt corelate cu rulajul creditor al contului 707 "Venituri din vânzarea mărfurilor" și al contului 371 "Marfuri",, acestea au ignorat "... influența acestor necorelări asupra calculului cotei de adaos comercial, motiv pentru care introduce distorsiuni majore și ajunge la calcule eronate și concluzii viciate". Astfel, consideră că adaosul comercial calculat de către organele de inspecție fiscală pentru anii 2006 - 2009 sunt eronate, deoarece a fost stabilit pe baza unor balanțe de verificare în cadrul cărora rulajele conturilor utilizate în formula de calcul a coeficientului de repartizare a adaosului comercial și respectiv, corelațiile dintre acestea erau denaturate.

În drept, potrivit prevederilor art. 19 alin. (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, "Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare."

Referitor la deductibilitatea cheltuielilor, la art. 21 din același act normativ se precizează la alin. (1) următoarele:

"Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare."

Organul de soluționare competent reține faptul că prin Decizia de impunere nr.din 23.04.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală generală nr.din 23.04.2010, organele de inspecție fiscală, au stabilit diferența de impozit pe profit în sumă totală de S lei (din care societatea contestă suma de S lei), considerând nedeductibile fiscal următoarele cheltuieli:

- S lei, reprezentând diferența de cheltuieli privind costul mărfurilor rezultată din recalcularea descărcărilor de gestiune anuale în perioada 2006 – 2009;

- S lei, reprezentând cheltuieli de deplasare înregistrate în anul 2007, „fără a se demonstra scopul și utilitatea pentru nevoile societății”.

a) Referitor la costul stocurilor, la pct.127 și 130 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, se precizează:

„127. - (1) Costul stocurilor trebuie să cuprindă toate costurile aferente achiziției și prelucrării, precum și alte costuri suportate pentru a aduce stocurile în forma și în locul în care se găsesc.”

„130. - (1) În funcție de specificul activității, pentru determinarea costului pot fi folosite, de asemenea, metoda costului standard, în activitatea de producție sau metoda prețului cu amănuntul, în comerțul cu amănuntul.

[...]

(3) Diferențele de preț față de costul de achiziție sau de producție trebuie evidențiate distinct în contabilitate, fiind recunoscute în costul activului.

(4) Repartizarea diferențelor de preț asupra valorii bunurilor ieșite și asupra stocurilor se efectuează cu ajutorul unui coeficient care se calculează astfel:

$$\text{Coeficient de repar- tizare*2)} = \frac{\text{Soldul inițial al diferențelor de preț} + \text{Diferențe de preț aferente intrărilor în cursul perioadei, cumulat de la începutul exercițiului financiar până la finele perioadei de referință}}{\text{Soldul inițial al stocurilor la preț de înregistrare} + \text{Valoarea intrărilor în cursul perioadei la preț de înregistrare, cumulat de la începutul exercițiului financiar până la finele perioadei de referință}} \times 100$$

*2) La calcularea procentului mediu de adaos comercial, soldul inițial al contului de mărfuri și valoarea intrărilor de mărfuri nu vor include TVA neexigibilă.

Acest coeficient se înmulțește cu valoarea bunurilor ieșite din gestiune la preț de înregistrare, iar suma rezultată se înregistrează în conturile corespunzătoare în care au fost înregistrate bunurile ieșite.

(5) Coeficienții de repartizare a diferențelor de preț pot fi calculați la nivelul conturilor sintetice de gradul I și II, prevăzute în planul general de conturi, pe grupe sau categorii de stocuri.

(6) La sfârșitul perioadei, soldurile conturilor de diferențe se cumulează cu soldurile conturilor de stocuri, la preț de înregistrare, astfel încât aceste conturi să reflecte valoarea stocurilor la costul de achiziție sau costul de producție, după caz.

(7) Diferențele de preț se înregistrează proporțional atât asupra valorii bunurilor ieșite, cât și asupra bunurilor rămase în stoc.

(8) În comerțul cu amănuntul poate fi utilizată metoda prețului cu amănuntul, pentru a determina costul stocurilor de articole numeroase și cu mișcare rapidă, care au marje similare și pentru care nu este practic să se folosească altă metodă.

În această situație, costul bunurilor vândute se calculează prin deducerea valorii marjei brute din prețul de vânzare al stocurilor. Orice modificare a prețului de vânzare presupune recalcularea marjei brute.”

Așa cum rezultă din Decizia de impunere nr.din 23.04.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală generală nr.din 23.04.2010, organele de inspecție fiscală au stabilit coeficienții de repartizare a adaosului comercial în baza rulajelor conturilor din balanțele de verificare aferente perioadei 2006 -2009, rulaje care așa cum au constatat, conțin înregistrări fără documente justificative și sunt necorelate.

Prin adresa nr. din 27.07.2010, organul de soluționare competent a solicitat societății contestatoare să depună în completarea dosarului cauzei documentele avute în vedere la „refacerea evidenței contabile” care au schimbat rezultatele financiare comparativ cu evidența contabilă prezentată organelor de inspecție fiscală, precum și explicații cu privire la diferența de impozit pe profit rezultată din calculele prezentate în contestație față de cea stabilită de către organele de inspecție fiscală.

Societatea a depus la dosarul cauzei balanțele de verificare încheiate la data de 31 decembrie: 2006, 2007, 2008, 2009, rezultate ca urmare a refacerii evidenței contabile, precizând faptul că refacerea evidenței a avut la bază aceleași documente prezentate pentru efectuarea inspecției fiscale și care se regăsesc în jurnalele pentru cumpărări, Deconturile privind taxa pe valoarea adăugată, care au fost verificate de

către organele de control, susținând faptul că organele de inspecție fiscală au stabilit în plus, față de situația reală rezultată, diferența de impozit pe profit în sumă totală de S lei, din care: pentru anul 2006, S lei, pentru anul 2007 S lei, pentru anul 2008, S lei, pentru anul 2009, S lei, precum și majorări de întârziere aferente în sumă totală de S lei.

Se reține faptul că, prin documentele depuse în susținerea contestației, societatea nu a prezentat dovezi prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală, nu a demonstrat datorită căror sume înregistrate eronat a rezultat diferența de impozit contestată, în condițiile în care susține că a avut în vedere aceleași documente care au fost prezentate organelor de inspecție fiscală. Totodată, nu a precizat datorită căror înregistrări contabile eronate existente în documentele prezentate în timpul inspecției fiscale au rezultat diferențele dintre rulajele conturilor pe care le consideră reale, în baza cărora a calculat coeficienții de repartizare prezentați în contestație, față de cele luate în calcul de către organele de inspecție fiscală.

Având în vedere reținerile de mai sus, rezultă că societatea nu a depus documente din care să rezulte o altă situație de fapt decât cea constatată de către organele de inspecție fiscală, astfel că, legal, acestea au stabilit în baza documentelor puse la dispoziție de societatea verificată, adaosul comercial și costurile aferente mărfurilor vândute.

b) În ceea ce privește suma de S lei înregistrată în anul 2007, reprezentând cheltuieli de deplasare, se reține faptul că, potrivit consemnărilor din Raportul de inspecție fiscală generală nr.din 23.04.2010, pentru aceste cheltuieli societatea nu a demonstrat scopul și utilitatea lor.

Societatea susține faptul că acestea au fost efectuate în scopul îmbunătățirii activității sale, însă nu a depus dovezi în acest sens, din care să rezulte o altă situație de fapt decât cea constatată de către organele de inspecție fiscală, deși i-au fost solicitate de către organul de soluționare competent, prin adresa nr. din 27.07.2010.

În concluzie, având în vedere reținerile de la pct.III. 2. a) și de la pct.III. 2. b) din prezenta decizie, urmează a se respinge contestația formulată de S.C. "X" S.R.L. IAȘI pentru suma de S lei reprezentând diferență de impozit pe profit, ca neîntemeiată.

Referitor la suma contestată de S lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, se reține faptul că stabilirea de

majorări de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, potrivit principiului de drept "accesoriul urmează principalul".

Având în vedere faptul că, la pct.III. 2. din prezenta decizie s-a respins contestația, ca neîntemeiată, pentru debitul în sumă S lei reprezentând impozitul pe profit, care a generat stabilirea majorărilor de întârziere contestate, urmează a se respinge contestația și pentru majorările de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de S lei, ca neîntemeiată.

3. Referitor la solicitarea societății cu privire la anularea Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care dispoziția în cauză nu se referă la stabilirea de impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, precum și la măsuri de diminuare a pierderii fiscale, ci la măsuri în sarcina societății cu privire la diferențele contestate, neavând caracterul unui titlu de creanță fiscală.

În fapt, S.C. "X" S.R.L. IAȘI prin contestația depusă în data de 02.07.2010, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr., solicită și desființarea Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.din 23.04.2010, prin care acestea au dispus înregistrarea în contabilitate a sumelor stabilite prin Raportul de inspecție fiscală generală nr. din 23.04.2010.

În drept, potrivit prevederilor art. 209 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași este competența să soluționeze "Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri [...]".

Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.939/2004 pentru aprobarea formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, la pct.1 din Anexa nr.2, Instrucțiunile de completare a formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, prevede:

“1. Formularul "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului.”

Întrucât măsurile stabilite în sarcina S.C. "X" S.R.L. IAȘI prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.nu vizează stabilirea obligațiilor fiscale ale contestatoarei și nici măsura de diminuare a pierderii fiscale, fapt pentru care dispoziția nu are caracterul unui titlu de creanță, se reține că soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ fiscal contestat, potrivit prevederilor art.209 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care, referitor la organul competent, precizează:

"Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente."

Potrivit pct.5.2. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/27.09.2005:

"Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedura fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc."

Ca urmare, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, neavând competența de soluționare a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., referitoare la diferențele constatate, nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, urmând ca acesta să fie soluționat de către organul fiscal emitent, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală Iași.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza Ordinului ministrului finanțelor publice nr.1473/2010, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art.1 Respingerea, ca neîntemeiată, a contestației formulate de S.C. "X S.R.L. IAȘI, pentru suma de S lei, reprezentând:

- S lei - impozit pe veniturile microîntreprinderilor;
- S lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor;
- S lei - impozit pe profit;
- S lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

Art.2 Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații nu se poate investi cu soluționarea contestației în ceea ce privește anularea măsurilor dispuse prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.din 23.04.2010 cu privire la diferențele constatate, urmând ca acest capăt de cerere să fie soluționat de către organul fiscal emitent, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală Iași.

Art.3 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.